

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci **žalobce: TECHO, a. s.**, se sídlem Praha 10, U Továren 770/1b, zastoupeného JUDr. Janem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem KŠD ŠŤOVÍČEK advokátní kancelář, v. o. s. se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, proti **žalovanému: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1. H - nábytek s. r. o., se sídlem Šternberk, Uničovská 34, 2. Dřevozpracující výrobní družstvo, se sídlem Jaroměřice nad Rokytnou, Stromořadí 1098, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 5. 2009, č.j. ÚOHS-R48/2009/VZ-5552/2009/310-ASc,

t a k t o :

- I. Řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 5. 2009, č.j. ÚOHS-R48/2009/VZ-5552/2009/310-ASc, **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **s e v r a c í** z účtu Krajského soudu v Brně soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou včas u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 5. 2009, č.j. ÚOHS-R48/2009/VZ-5552/2009-310/ASc, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 27. 3. 2009, č. j. ÚOHS-S11,15,29/2009/VZ-3850/2009/510/HOd.

Rozhodnutím ze dne 6. 5. 2009, č.j. ÚOHS-R48/2009/VZ-5552/2009-310/ASc, předseda žalovaného zamítl rozklad žalobce a v celém rozsahu potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2009, č. j. ÚOHS-S11,15,29/2009/VZ-3850/2009/510/HOd, kterým bylo rozhodnuto, že zadavatel veřejné zakázky „Dodávka mobiliáře- Přírodovědecká fakulta UP Olomouc“, nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 7 písm. c) a § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „ZVZ“), tím,

že nejednoznačným způsobem stanovil požadavky na předkládání vzorků (bod 1), a také postup stanovený v § 76 odst. 1 ZVZ, neboť nevyřadil nabídky, které nesplnily požadavky zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách (bod 2), přičemž tyto postupy podstatně ovlivnily nebo mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Dále bylo rozhodnuto, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 7 písm. c) a § 6 ZVZ tím, že v zadávací dokumentaci nestanovil úroveň předpokladů podle § 56 odst. 1 písm. a) ZVZ odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, neboť požadoval, aby uchazeči doložili potvrzení o dodávce produktu označeného v zadávací dokumentaci jako „S1“ do projektu veřejného zadavatele obdobného charakteru, čímž porušil současně zásadu transparentnosti zadávacího řízení, přičemž v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že tento postup ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky (bod 3). Jako opatření k nápravě postupu uvedeného pod bodem 1 žalovaný podle § 118 ZVZ zrušil zadávací řízení.

I. Odůvodnění rozhodnutí

Žalobce podáním ze dne 18. 4. 2011 (doručeným zdejšímu soudu 21. 4. 2011) vzal žalobu v celém rozsahu zpět.

Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět. Soud proto řízení o žalobcově žalobě podle tohoto ustanovení zastavil.

II. Obiter dictum

Jako *obiter dictum* považuje soud za vhodné se vyslovit k žalobcově námitce, v níž nesouhlasí se žalovaným, že zadavatel vymezil v zadávací dokumentaci požadavky na předkládání vzorků nejednoznačně a neurčitě. Tuto námitku by totiž soud, pokud by žalobu přezkoumával věcně, shledal důvodnou.

V čl. 1.5 zadávací dokumentace bylo mj. uvedeno, že zadavatel požaduje v souladu s § 56 odst. 7 písm. a) ZVZ pro účely prokázání splnění požadavků zadavatele a posouzení shody budoucí dodávky s požadavky zadávacích podmínek a zadávací dokumentace předložení následujících vzorků: pořadové číslo položky ve výkazu výměr 29, položka číslo B.2.1, podrobný popis: ST 117, zkrácený popis (blíže je odkazováno na výkaz výměr): D+M katedra v posluchárnách a seminárákách, 1600/730/800, 1x uzamykatelná skříňka pro AV techniku tvořící podnoží, skříň pro AV techniku opatřená větrací mřížkou, stůl má čelní a boční hranu, povrchová úprava – vysokotlaký laminát (HPL) barva Polyrey Pamplemousse P043, hrany ABS, tl. 2mm v barvě laminátu, vybavení kabelovým žlabem pro psací stoly (např. Pressel-Quill, řada Human, obj.č. 83H050) a 1 pojízdný 19“ kontejner pro AV techniku, 2 ks prostupek stolní deskou z nerez oceli.

Dále zde bylo uvedeno, že dodavatel prokáže splnění technického kvalifikačního předpokladu předložením a smontováním veškerých vzorků podle předchozího odstavce do funkční podoby. Dodavatel bude splňovat technický kvalifikační předpoklad, pokud budou předložené vzorky splňovat přesné parametry

dané projektovou dokumentací a budou plně funkční. Zároveň bylo poukázáno na to, že pokud není dodavatel z objektivních důvodů schopen prokázat splnění technických kvalifikačních předpokladů způsobem stanoveným, je oprávněn je prokázat i jinými rovnocennými doklady, avšak veřejný zadavatel má právo tyto jiné doklady z objektivních důvodů odmítnout.

Podle bodu 6 poznámek k projektové dokumentaci obsažených u výkresu „typické katedry“ tato dokumentace nenahrazuje výrobní dokumentaci a dodavatel je povinen zajistit zpracování dodavatelské – výrobní dokumentace včetně dopracování řešení detailů.

Žalovaný shledal, že takovým vymezením porušil zadavatel § 56 odst. 7 písm. c) ZVZ a § 6 ZVZ, neboť takto stanovený požadavek na předložení vzorků je stanoven způsobem, který umožňuje rozdílnou interpretaci. Zadavatel totiž jednak požadoval, aby předložené vzorky přesně splňovaly parametry dané projektovou dokumentací, a současně, aby dodavatelé dopracovali řešení detailů. Na základě této formulace se někteří dodavatelé domnívali, že požadovaný vzorek má být doplněn o některé detaily, z čehož je zřejmé rozdílné chápání stanovených požadavků.

Podle § 56 odst. 7 písm. c) ZVZ je ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení vymežit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.

Podle § 6 ZVZ je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Shora uvedené vymezení považuje soud za dostatečně určité a jednoznačné a tedy nijak se nepřičící § 56 odst. 7 písm. c) ani § 6 ZVZ. Podle názoru soudu totiž zadavatelův požadavek na to, aby předložený vzorek splňoval přesné parametry projektové dokumentace, není nijak v rozporu s bodem 6 poznámek obsažených v projektové dokumentaci, kde je uvedeno, že „dodavatel je povinen zajistit zpracování dodavatelské – výrobní dokumentace včetně dopracování řešení detailů“. Soud má totiž za to, že pokud zadavatel požadoval „dopracování řešení detailů“, měl tím nepochybně na mysli takové detaily, které v zadávací dokumentaci (projektové dokumentaci) jednoznačně nevymezil. Jen řešení takových detailů (tj. přesně zadávací dokumentací nevymezovaných) lze totiž podle názoru soudu dopracovat. Dodavatelé tedy měli předložit vzorek, který splňoval přesné parametry dané projektovou dokumentací, nicméně pokud při zpracování tohoto vzorku dodavatel narazil na detaily projektovou dokumentací neřešené, byl oprávněn a současně povinen takové detaily dopracovat sám. Soud by se tedy, v případě věcného přezkumu, v této otázce se žalovaným neztotožnil a naopak by souhlasil se žalobcem, že zadávací dokumentace nebyla ve vztahu k požadavku na předložení vzorku nejednoznačná. Jestliže pak zadavatel přijal i takové vzorky, které veškeré parametry projektové dokumentace nesplňovaly, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí (bod 32), aniž by to bylo opřeno o § 56 odst. 8, případně § 44 odst. 9 ZVZ, zřejmě pochybil. Nejedná se

však o pochybení v tom smyslu, že by nejednoznačně stanovil požadavky na předložení vzorků a porušil tak § 56 odst. 7 písm. c) ZVZ a § 6 ZVZ, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

K této otázce se soud vyslovil toliko *obiter dictum*, jak je shora uvedeno, a to zejména s ohledem na budoucí rozhodovací praxi žalovaného.

III. Náklady řízení

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady řízení vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že bylo řízení o žalobě zastaveno před prvním jednáním, resp. před vydáním rozhodnutí o věci samé, rozhodl soud o vrácení poplatku za řízení o žalobě podle § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něho jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Brně dne 12.5.2011

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová